
Prædiken til 2. S. i Fasten

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 2. S. i Fasten	4
2. s.i. Fasten	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 2. S. i Fasten

2. s.i. Fasten

Prædikedag 2. s.i. Fasten

Prædikedato 13. marts 1927

Prædiketekst Matthæus 15,21-28

Prædikested Skaalevig Kirke, Færøerne

Prædiken ID P130327-01

Kilde KMF-nr. 14.18.08

2. S. i F. Skaalevig Kirke.

598 501 404 663 409

Texten i Dag handler om Bøn og Bønhørelse. Vor Kirkes Tro: at den Jesus, Hedningekvinden bad til i Dag, er den samme Jesus, vi beder til

Aldrig var Jesus gladere, end naar han kunde gøre et Menneske en *Tjeneste*. Han var saa svag, naar Menn. bad ham om det. Bryll. i Kana — hans Mors Bøn. Og alle hans Mirakler. Folk sagde ham Tak paa deres egen Maade: de jog ham ud og slog ham, slæbte ham for Retten, spyttede paa ham, piskede ham blodig, naglede ham til Kors mellem en Voldtægtsforbryder og en Morder. Og han bad for Bødlerne og hjalp Morderen ind i Guds Rige. Han gjorde Folk Tjenester lige til sit sidste Aandedræt og han fik aldrig Tak for det og gjorde det alligevel. Derfor er det ogsaa det, han vil spørge dig og mig om paa Dommedag: det er, om vi har gjort hinanden Tjenester. Og har gjort vor Far Tjenester. Om vi passer vor Guds Tjeneste, den, vi er sat til? Ikke Tro, ikke Herre Herre, men *gør*.

Altsaa han vilde gøre Tjenester. Det er den samme Frelser den Dag i Dag. Han sidder ved sin Fars Side og gør dig og mig Tjenester. Vi var saa smaa, at vi ikke kunde sanse, da han tog han os i Favn. Og han nikkede til en af sin Fars Masser af Engle, og satte den bestemte Engel til at passe paa dig. Han slog aldrig Haanden af os siden, aldrig. Han gav os Lov til at bede saa tit og saa meget vi vilde i *hans* Navn og lovede os Bønhørelse. Hvad siger I, I gamle Folk i Kirken, kan I ikke staa frem som hans Vidner i Dag og sige, at I tit blev hjulpet i en Bøn. Og tænk de mange Gange vi modtog hans Velsignelse, hans enestaaende, gaadefulde, hjertesmeltende Velsignelse ved Nadverbordet. Tænk, saa er det ikke blot ved Engle og Bøn han tjener os, men han kommer selv, lyslevende og nærværende. Er Kirken fattig, er din Præst fattig, er du selv fattig — tænk, Himlens rige Kongesøn, Søn af den store Tømrer, han, der har tømret den prægtigste af alle Domkirker, Himmelhvælv, han stiger selv ind i denne fattige Kirke og længere ned, ind i dit fattige Hjerte og skænker dig Evighedens Gaver til Liv og til Død og til Opstandelse — — hører du, du troende og haabende Mand og kvinde engang skal din Haand stivne, dit Blik briste, da flyver din Engel med Bud til Gud, og da kommer Jesus, din Frelser, og ligger du i din Seng eller flyder paa Bølgen eller falder fra Fjeldet, dit Øje før det brister skal møde hans Frelserblik.